

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μή σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, ΡG 99, 1321)

Οἱ Ἰουδαῖζοντες καὶ οἱ σύγχρονοι Οἰκουμενιστές*

Φρονῶ, ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν σκέφτονται ὅτι ἀκόμη καὶ στὴν ἐποχὴ τῶν Ἀποστόλων εἶχαμε Γνωστικούς καὶ Χιλιαστὲς καὶ ἄλλους αἰρετικούς πὺ ἐναντιώνονταν στὴν Ἐκκλησία. Πάντα ἔτσι ἦταν. Εἶχαμε τοὺς Ἰουδαῖστὲς πὺ κυνηγοῦσαν τὸν Παῦλο.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι σήμερα, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν εἶναι πολὺ εὐαίσθητοι στὰ ζητήματα τῆς Πίστεως, θὰ ἔτρεχαν μακριὰ ἀπὸ τὴν σύγχρονη παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐὰν κατανοοῦσαν τὴν εὐαισθησία πὺ ἔδειχναν οἱ Ἀπόστολοι στὶς διδασκαλίες τῶν αἰρετικῶν καὶ τὴν παρουσία τῶν αἰρετικῶν.

Νὰ δώσω ἓνα παράδειγμα ...πόσο περισσότερο ἀπέριψε ὁ Παῦλος τοὺς Ἰουδαῖστὲς, οἱ ὅποιοι μὲ τὰ σημερινὰ στάνταρ δὲν θὰ θεωροῦνταν καθόλου μεγάλοι αἰρετικοί. Στὴν πραγματικότητα θὰ συμμετεῖχαν ἐνεργὰ στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνηση καὶ θὰ θεωροῦνταν κοντινοὶ μὲ τοὺς Ὁρθοδόξους, ἐπειδὴ οἱ διαφορὲς τοὺς δὲν (θὰ) ἦταν μεγάλες –ἀποδέχθηκαν τὸν Χριστό. Ἐννοῶ, ἦταν ὄντως σημαντικὲς οἱ διαφορὲς, ἀλλὰ μέσα στὸ σύγχρονο πλέγμα τῶν διαφορῶν πιθανότατα νὰ θεωροῦνταν μικρές.

Ὁ Παῦλος ὅμως λέει γι' αὐτούς... γιὰ παράδειγμα, ἐκείνους πὺ ἤθελαν νὰ διατηρήσουν τὴν περιτομὴ καὶ ἄλλες διδασκαλίες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πὺ ἦταν ἀφοσιωμένοι σὲ πράγματα, τὰ ὅποια ἡ Ἐκκλησία ἔκρινε περιττά, πεπληρωμένα, ὅτι ἦταν τύποι, ὅτι εἶχαν ἐκπληρωθῆ στὸ Βάπτισμα

καὶ στὸν Χριστό, ὅποτε δὲν χρειαζόταν νὰ παραμείνουν. **Ἡ** ἐπιμονή τους αὐτὴ νὰ τὰ διατηρήσουν θὰ μπορούσε σήμερα νὰ χαρακτηρισθεῖ ὡς κάτι ἐπιφανειακό, ἀλλὰ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέει, ὅτι κηρύττουν «ἕτερον Εὐαγγέλιον».

Ἀπέχει τόσο πολὺ ἀπὸ αὐτὰ πού ἀκοῦμε σήμερα μὲ τὴν Οἰκουμενικὴ Κίνηση, πού λένε νὰ γεφυρώσουμε τὶς διαφορὲς μας, νὰ βρεθοῦμε μαζί, ὅτι μπορούμε νὰ ἀνακαλύψουμε ὅτι ἔχουμε πολλὰ κοινὰ στοιχεῖα, νὰ κοιτάξουμε τὶς ὁμοιότητες.

Τὴν δεκαετία τοῦ 1960 πέταξαν τὶς διαφορὲς (γιὰ) νὰ κάνουν διάλογο πού θὰ ἐπικεντρωθῆ στὰ κοινά, τὴν στιγμή πού ὁ Ἀπόστολος Παῦλος καὶ ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης δὲν τὸ ἔκαναν αὐτό. **Δ**ὲν πλησίασαν τοὺς αἰρετικούς νὰ τοὺς ποῦν «ἄς μιλήσουμε, ἄς κάνουμε διάλογο, ἄς τὸ λύσουμε». **Μ**ακριὰ ἀπὸ αὐτά. **Κ**αὶ ὁ λόγος ἦταν ἐπειδὴ κατάλαβαν τὴν φύση τῆς αἵρεσης...

Τὸ χάσμα πού ἀνοίγει ἡ αἵρεση δὲν πρόκειται νὰ γεφυρωθεῖ πάνω σὲ κάποιον ὀρθολογικὸ διάλογο, γιατί τὸ πρόβλημα εἶναι βαθειὰ πνευματικό. **Εἶ**ναι ἡ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ αἰρετικοῦ. **Ἐ**ὰν δὲν ἔρθουν λοιπὸν σὲ συντριβή, μετάνοια καὶ ταπείνωση καὶ δὲν κατανοήσουν τὴν ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ στὴν Ἐκκλησία Του, τότε δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξει καμμία πρόοδος μὲ συζητήσεις γιὰ τὶς πτυχὲς τοῦ δόγματος.

Οἱ Ἀπόστολοι δὲν ἔκαναν τέτοια προσέγγιση, οὔτε καὶ οἱ Ἅγιοι στὴν ἀρχαία Ἐκκλησία ἔκαναν τέτοια προσέγγιση. **Ἐ** Τερτυλλιανὸς ἄς ποῦμε, πού εἶναι ἐκπρόσωπος αὐτῆς τῆς περιόδου καὶ τῶν ἀπόψεων τῶν Χριστιανῶν, πρὶν ἐκπέση, λέει γιὰ παράδειγμα γιὰ τὰ ἱερά Κείμενα, ὅτι δὲν ἀνήκουν στοὺς αἰρετικούς, ἀλλὰ ἀνήκουν στὴν Ἐκκλησία καὶ ὅτι δὲν ὑπῆρχε νόημα νὰ εἰσέλθει σὲ οἰονδήποτε διάλογο μὲ ὅσους δὲν ἀποδέχονται τὴν ἐξουσία τῶν Ἁγίων στὴν Ἐκκλησία.

□

(*) Βλ. <https://aireseis.g> • Τοῦ π. Πέτρου Χίος. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.